

Hallacas-snøring

»Hvorfor kan jeg ikke få en vigtig opgave ligesom dig eller mor?« spurgte Ivette.

Ashley Stark

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Venezuela.

Ivette løb op ad trappen til sin *abuelas* (mormors) hus. Hendes forældre kom ind bag hende. Det var jul, og de skulle fejre den sammen med hele familien.

Huset var overfyldt og støjende. Overalt omkring hende grinede og lavede Ivettes familiemedlemmer sjov sammen. De elskede at samles og lave *hallacas*, en slags venezuelansk julemad. I år havde *abuella* lovet Ivette, at hun kunne være med til at lave dem. Ivette snoede sig gennem labyrinten af morbrødre, mostre og fætre og kusiner for at lede efter *abuella*.

»Ivette?« råbte *abuella*. »Ivette, hvor er du?«
»Jeg er lige her, *abuella*!« Ivette løb hen til *abuella* og gav hende et knus. Så kiggede hun op og hoppede af ren begejstring. »Hvad er min særlige opgave i år?«
»Det kommer vi til!« *Abuella* lo. »Lad mig først vise dig alle andres opgave, så du kan se, hvordan *hallacas* laves.«
Ivette fulgte med *abuella* hen til bordet. Den dejlige duft af løg, kød og krydderier fyldte luften. Hun kunne ikke vente med at komme i gang!
»Først,« sagde *abuella*, »vil *moster Carmen* forberede *masaen*.«
Moster Carmen lagde en kugle med blød majsdej på et grønt bananblad. Så klemte hun det til en flad cirkel.
»Så vil *Ana* komme fyldt i,« sagde *abuella*.

Ivettes ældre kusine, *Ana*, hældte en skefuld kødblanding på dejen. Hun kom oliven, peberfrugter, rosiner og kyllingestrimler ovenpå.

»Nu vil din mor folde bladene.«

Mors fingre foldede forsigtigt bladene til et perfekt rektangel.

»Den næste opgave er vores, Ivette.« *Abuella* gav den foldede *hallaca* videre til Ivette. »Vi skal binde den sammen, så den er lukket.«

Abuella tog et stykke bomuldssnor. Omhyggeligt bandt hun snoren omkring *hallacaen*. »Sæt fingeren ovenpå for at holde den på plads, mens jeg binder knude på.«

Ivettes skuldre sank ned. *De finder på den her opgave*, tænkte hun. *De har faktisk ikke brug for mig*.

»Hvorfor kan jeg ikke få en vigtig opgave ligesom dig eller mor?« spurgte hun frustreret.

»Din opgave er meget vigtig, Ivette.« *Abuella* placerede blidt Ivettes finger på snoren. »Uden dig her til at holde snoren på plads, kunne vi ikke binde vores *hallacas*, så de lukkes. Så ville de falde fra hinanden, mens de kogte. Alles hårde arbejde ville være spildt. Vi spiller alle en særlig rolle i at lave *hallacas* – ligesom vi alle spiller en særlig rolle i vor himmelske Faders familie.«

En særlig del kun til hende? Ivette tænkte på det, mens *abuella* bandt knuden om hendes finger. Hun trak sin finger ud under knuden, så *abuella* kunne stramme den til.

»Der er brug for os alle i denne familie,« tilføjede mor. »Det er sådan, vi forbliver stærke.«

Ivette så på sin familie, der var samlet rundt om bordet. Alle var forskellige. Hendes moster fortalte de bedste vittigheder. Hendes mor gav fantastiske knus. Og *abuella* vidste altid, hvad hun skulle sige for at gøre tingene bedre. Vor himmelske Fader havde givet dem alle forskellige gaver, men det var det, der gjorde dem særlige.

Abuella lagde *hallacaen* i en kurv sammen med de andre. De var alle perfekt fyldt, foldet og bundet af Ivettes familiemedlemmer, der hver især hjalp på forskellige måder.

Ivette smilede. Hvert medlem af hendes familie havde en særlig plads i vor himmelske Faders familie, ligesom de havde en særlig rolle i at lave jule-*hallacas*. Selv Ivette!

Hun placerede sin finger på den næste *hallaca*, mens *abuella* bandt knude på snoren. ●

